

Ptáče

Vladimír Merta

Vesele zpíváš ve své klíccce, ptáče,
ač štěstí tvé tak omezeno, mělko.
Od větve k větvi duch tvůj venku skáče,
ty z bidélka si skáčeš na bidélko.

Neb aspoň vůně proniká sem zvenčí,
van májový sem vane, rozkoš plodě.
A slyšíš v kleci své, ať sebemenší,
jásavé zpěvy druhů na svobodě.

Sám nejsi, ptáku, jako byl jsi v zimě.
Sám nejsi, ptáku, v jaře všude vzkvetlém.
Paprsky slunce, které zalily mě
po zimním šeru, plní klec tvou světlem.

Jsi spokojen tím? Vzals, co chabo, mělko?
Sen zmizel, jako obláček se tratí?
Z bidélka vesel skáčeš na bidélko.
Mám závidět ti, neb tě litovati?